

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 864

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 septembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 375 din 29 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în redactarea anterioară modificării acestora prin Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	2–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
386. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Tudor Buzatu din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului	5
387. — Decizie privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Corvin-Laurențiu Bangu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	6
388. — Decizie privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru sprijinirea implementării jalonului 432, aferent reformei 7 — Evaluarea și actualizarea legislației privind cadrul de integritate din Planul național de redresare și reziliență (PNRR)	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.401. — Ordin al ministrului culturii privind modificarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> pentru sprijinirea inițiativelor culturale de accelerare a digitalizării producției și distribuției de filme, asociată Planului național de redresare și reziliență al României, pilonul IV, componenta 11 — Turism și cultură, investiția 7, aprobată prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.515/2023	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 29 iunie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în redactarea anterioară modificării acestora prin Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.120/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.945D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată, astfel, că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare celor invocate în prezenta cauză, formulate de aceeași autoare a excepției, în acest sens fiind Decizia nr. 509 din 24 septembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 12.542 din 22 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.120/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prin care aceasta a fost sancționată cu amendă contravențională, întrucât nu deținea rovinietă valabilă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 sunt constituționale, dar prin modul în care sunt interpretate și aplicate de organele

judiciare, conform Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, acestea capătă valențe neconstituționale. Apreciază că pentru a fi în acord cu normele Legii fundamentale, sintagma „*data constatării contravenției*” trebuie interpretată în sensul că această dată coincide cu data înregistrării faptei contravenționale cu mijloace tehnice omologate, și nu cu data întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, așa cum s-a reținut prin decizia menționată. Se consideră că textul de lege criticat, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, aduce atingere art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind imprevizibil, inaccesibil și neclar, deoarece nu se poate stabili concret data constatării contravenției, dată situată după săvârșirea acesteia. Momentul constatării contravenției devine esențialmente incert și unilateral determinat de către agentul constatare, aspect ce intră în contradicție și cu art. 16 din Constituție. De asemenea, nu se poate stabili cu exactitate data până la care agentul constatare are obligația de a verifica imaginile video, de a interoga baza de date și de a întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Din coroborarea alin. (1), (2), (4) și (8) ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, autoarea apreciază că momentul săvârșirii contravenției se suprapune cu cel al constatării faptei cu mijloace tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România. Această interpretare a legii corespunde cerințelor de claritate, previzibilitate și accesibilitate ale oricărei norme legale. Or, această interpretare a fost exclusă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia menționată, ceea ce determină imprevizibilitatea și neclaritatea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, deoarece data constatării contravenției este lăsată exclusiv la latitudinea agentului constatare, care poate întocmi procesul-verbal în ultima zi a termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale — termen de 6 luni —, ulterior mai având la dispoziție un termen de 2 luni pentru a comunica procesul-verbal, ajungându-se în practică la comunicarea procesului-verbal după împlinirea termenului de 8 luni. Mai mult, această interpretare nu se raportează și la momentul epuizării contravenției care poate fi momentul achiziționării rovinietei, iar nu momentul emiterii procesului-verbal de sancționare. Autoarea arată că, prin interpretarea dată textului de lege criticat, se creează o incertitudine cu privire la momentul epuizării contravenției și, implicit, cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, acest termen al epuizării fiind unul incert, unilateral, determinat de către organul constatare, și anume momentul întocmirii procesului-verbal de contravenție.

6. Totodată, autoarea excepției susține că este încălcat și dreptul la un proces echitabil, întrucât instanța nu poate verifica exact data la care organul constatator a vizionat înregistrarea efectuată cu mijlocul omologat și data la care acesta a interogat baza de date a sistemului informatic de emisie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei. Aceste aspecte sunt imposibil de dovedit, astfel încât persoana sancționată nu își poate formula apărările prin raportare la ele. Nu poate fi stabilită cu exactitate data până la care organul constatator are obligația de a efectua verificările în baza de date și de a întocmi procesul-verbal de sancționare.

7. Se mai susține că art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, aduce atingere și art. 11 și 20 din Constituție, prin raportare la art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care se referă la dreptul oricărei persoane de a i se aduce la cunoștință în cel mai scurt timp orice acuzație există împotriva sa, având în vedere că agentul constatator are la dispoziție un termen discreționar de 8 luni în care comunică procesul-verbal contravenientului. În acest sens se face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia contravenția este calificată drept „acuzație în materie penală”, intrând sub incidența art. 6 paragraful 3 din Convenție. Autoarea consideră că în situația în care între momentul primei înregistrări video și cel al vizionării de către agentul constatator persoana sancționată achiziționează o rovinietă, contravenția se epuizează evident la momentul achiziționării rovinietei, și nicidecum la momentul întocmirii procesului-verbal. Or, în acest caz este neclar cum anume va proceda agentul constatator în raport cu interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016. Mai mult, pentru stabilirea datei de începere a termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, organul constatator se va orienta către momentul epuizării contravenției, conform art. 13 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Or, în cazul contravenției care constă în fapta de a circula fără rovinietă valabilă, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale începe să curgă de la data epuizării contravenției, moment care coincide fie cu acela al intrării în legalitate prin achiziționarea unei roviniete, fie cu acela al constatării săvârșirii contravenției prin emiterea procesului-verbal de sancționare, moment incert lăsat la aprecierea organului constatator.

8. Totodată, autoarea apreciază că interpretarea dată art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este neclară și prin lipsa de corelare cu alte prevederi similare în materie, singura interpretare clară fiind cea potrivit căreia prin sintagma „data constatării contravenției” se înțelege data surprinderii video a autovehiculului prin intermediul mijloacelor tehnice omologate, respectiv data săvârșirii faptei. În acest context, în opinia sa, prelucrarea imaginilor video surprinse și identificarea proprietarului autovehiculului care a circulat pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă nu constituie o activitate de constatare a săvârșirii contravenției, ci o activitate ulterioară, care trebuie efectuată în termenul legal de 2 luni reglementat de art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. Nu se poate interpreta că data constatării poate fi lăsată la aprecierea arbitrară a agentului constatator, fiind aleatorie și depinzând de momentul interogării bazelor de date.

9. În final, autoarea excepției susține că unul dintre principiile răspunderii contravenționale este principiul inevitabilității, potrivit căruia restabilirea ordinii sociale ca urmare a săvârșirii contravenției este un efect de neevitat. Prescripția răspunderii

contravenționale este o cauză care stinge raportul juridic, deoarece acesta nu a fost rezolvat într-o perioadă de timp rezonabilă. Pentru a fi eficientă, răspunderea contravențională trebuie să intervină într-un moment cât mai apropiat de cel al săvârșirii contravenției.

10. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile legale criticate nu contravin normelor constituționale invocate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care, în redactarea criticată de autoarea excepției, prevedeau că „*Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la data constatării contravenției, interval pentru care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul*”.

15. Curtea reține că dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 14 martie 2018, în sensul că „*Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal de constatare a contravenției se comunică contravenientului în termen de cel mult 2 luni de la data aplicării sancțiunii contravenției. În intervalul de la data săvârșirii contravenției până la data comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul*”.

16. Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „*sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare*”, precum și de criticile formulate, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în redactarea anterioară modificării acestora prin Legea nr. 60/2018, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta

Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 7 februarie 2017.

17. Curtea învederează faptul că prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, termenul de „*cel mult două luni*” nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, iar prin sintagma „*data constatării contravenției*” se înțelege data întocmirii procesului-verbal de contravenție.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (5) sub aspectul calității legii, ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 6 paragraful 3, referitor la dreptul acuzatului de a fi informat într-o limbă pe care o înțelege asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate în speță au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare formulate de aceeași autoare a excepției și prin raportare la aceleași norme constituționale și convenționale ca în prezenta cauză, în acest sens fiind Decizia nr. 509 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 18 martie 2020, și Decizia nr. 600 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 12 martie 2020, decizii prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

20. Astfel, prin jurisprudența precitată (a se vedea Decizia nr. 600 din 10 octombrie 2019, precitată, paragrafele 35—43), Curtea a apreciat ca fiind neîntemeiată critica referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, formulată de autoarea excepției prin prisma faptului că art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este imprevizibil și neclar, deoarece nu se poate stabili concret data constatării contravenției, dată situată după săvârșirea acesteia, și nici data până la care agentul constator are obligația de a verifica imaginile video, de a interoga baza de date și de a întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

21. Referitor la această critică, instanța de contencios constituțional observă că prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 s-a instituit o răspundere contravențională specială pentru neplata tarifului de utilizare — denumit rovinietă după înregistrarea în format electronic. Data constatării contravenției reprezintă data întocmirii procesului-verbal de contravenție, așa cum a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016. Cu privire la termenul în care procesul-verbal trebuie să fie încheiat, Curtea reține că, în perioada în care autoarea excepției a fost sancționată contravențional pentru fapta de a nu deține rovinietă valabilă, Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 nu conținea o prevedere expresă referitoare la intervalul de timp în care agentul constator era obligat să încheie procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Însă, potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului

nr. 15/2002 — în forma în vigoare la data pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016 —, contravențiilor prevăzute la art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Potrivit art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei. Curtea a reținut că agentul constator avea obligația încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei, intervenind altfel prescripția aplicării sancțiunii amenzii contravenționale, astfel încât nu poate fi primită critica referitoare la neconstituționalitatea textului de lege criticat sub aspectul încălcării condițiilor de calitate a legii. Curtea a observat că, în prezent, termenul în care agentul constator este obligat să încheie procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este de 4 luni de la data săvârșirii faptei, potrivit art. 9 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România. [Art. 9 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prevede că „*Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 4 luni de la data săvârșirii faptei.*”]

22. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Legea fundamentală, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa, problema încălcării principiului egalității și nediscriminării se pune atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, mijloacele tehnice prin care se înregistrează săvârșirea faptelor contravenționale diferă în funcție de fapta săvârșită, iar sistemul probatoriu și procedura de constatare a contravențiilor sunt, de asemenea, diferite, astfel că nu se poate susține încălcarea principiului egalității în drepturi.

23. De asemenea, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută nici critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție, având în vedere că instanța de judecată poate, în virtutea rolului său activ, în conformitate cu art. 237 alin. (2) pct. 7 din Codul de procedură civilă, să încuviințeze probele solicitate de părți pentru judecarea procesului și să dispună administrarea lor, în măsura în care aceasta le consideră concludente.

24. Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin prisma art. 11 și 20 din Constituție, având în vedere că, prin textul de lege criticat, se reglementează un termen de 2 luni în care procesul-verbal poate fi adus la cunoștința contravenientului, termen rezonabil care se încadrează în prevederile textului din Convenție.

25. Prin jurisprudența mai sus menționată, Curtea a constatat, totodată, că prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și-a respectat competența acordată prin art. 126 alin. (3) din Constituție și, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a pronunțat o hotărâre prin care a rezolvat de principiu chestiunea de drept cu care a fost sesizată. Prin această hotărâre, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a modificat sau completat legea, ci doar a clarificat interpretarea sintagmei „*data constatării contravenției*”, pornind de la dispozițiile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit cărora „*contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care*

stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic *agenți constatatori*”, precum și natura termenului de „cel mult două luni”, care nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.120/245/2017 al Judecătorei Iași — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în redactarea anterioară modificării acestora prin Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere, a domnului Tudor Buzatu
din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului
General al Guvernului**

Având în vedere Cererea domnului Tudor Buzatu, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/34.198/MA din 25 septembrie 2023,

în temeiul art. 19, art. 20 alin. (2), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Tudor Buzatu se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Mihnea-Claudiu Drumea

București, 25 septembrie 2023.

Nr. 386.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Corvin-Laurențiu Bangu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 29, art. 397, art. 516 lit. a), art. 517 alin. (1) lit. d) și alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 533 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Se constată încetarea de drept a raportului de serviciu al domnului Corvin-Laurențiu Bangu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, la data de 21 septembrie 2023.

(2) Domnul Corvin-Laurențiu Bangu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

(3) Prezenta decizie poate fi contestată la instanța competentă în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 25 septembrie 2023.
Nr. 387.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru sprijinirea implementării jalonului 432, aferent reformei 7 — Evaluarea și actualizarea legislației privind cadrul de integritate din Planul național de redresare și reziliență (PNRR)

În temeiul art. 29 și al art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se înființează Comitetul interministerial pentru sprijinirea implementării jalonului 432, aferent reformei 7 — Evaluarea și actualizarea legislației privind cadrul de integritate din Planul național de redresare și reziliență (PNRR), denumit în continuare Comitetul, organism cu rol consultativ, fără personalitate juridică.

Art. 2. — (1) Comitetul are în componență următoarele instituții publice și organe de specialitate ale administrației publice centrale: Secretariatul General al Guvernului, Cancelaria Prim-Ministrului, Ministerul Justiției, Agenția Națională de Integritate, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, respectiv Institutul Național de Administrație.

(2) La propunerea membrilor, la reuniunile Comitetului pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor autorități și instituții publice, reprezentanți ai mediului asociativ și experți.

Art. 3. — Comitetul are ca obiectiv sprijinirea autorităților publice responsabile în implementarea jalonului 432, aferent reformei 7 — Evaluarea și actualizarea legislației privind cadrul de integritate din Planul național de redresare și reziliență (PNRR).

Art. 4. — În vederea îndeplinirii obiectivului prevăzut la art. 3, Comitetul analizează și dezbate propunerile înaintate de către

unitățile de implementare și monitorizare a reformelor și investițiilor din Planul național de redresare și reziliență, constituite la nivelul organelor de specialitate și instituțiilor publice implicate, în vederea implementării jalonului 432, aferent reformei 7 — Evaluarea și actualizarea legislației privind cadrul de integritate din Planul național de redresare și reziliență (PNRR), pentru:

a) elaborarea proiectului de lege „Codul de etică și conduită pentru Guvern”;

b) sprijinirea organelor de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice în vederea adoptării și implementării măsurilor de aplicare a Codului de etică și conduită pentru Guvern.

Art. 5. — (1) Comitetul este coordonat de Secretariatul General al Guvernului printr-un secretar general adjunct, desemnat în acest sens prin ordin.

(2) Organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice sunt reprezentate la reuniunile Comitetului la nivel de persoane cu funcții de conducere și de personal tehnic, desemnate prin acte administrative ale conducătorilor acestora.

(3) Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de către Secretariatul General al Guvernului prin Direcția guvernare deschisă.

Art. 6. — (1) Comitetul se reunește o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar, prin grija Secretariatului tehnic.

(2) Agenda fiecărei reuniuni a Comitetului se întocmește de către Secretariatul tehnic, pe baza propunerilor formulate de către membrii acestuia.

(3) Procesele-verbale ale reuniunilor Comitetului cuprind, în principal, temele discutate și deciziile luate și sunt semnate de către membrii acestuia și înregistrate de Secretariatul tehnic.

Art. 7. — Comitetul își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, pe care îl aprobă în prima ședință de lucru.

Art. 8. — Comitetul asigură informarea permanentă a prim-ministrului în legătură cu activitatea și rezultatele obținute.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 25 septembrie 2023.
Nr. 388.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind modificarea Schemei de ajutor *de minimis* pentru sprijinirea inițiativelor culturale de accelerare a digitalizării producției și distribuției de filme, asociată Planului național de redresare și reziliență al României, pilonul IV, componenta 11 — Turism și cultură, investiția 7, aprobată prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.515/2023

Luând în considerare Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.407/2013 privind aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis*, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

în aplicarea anexei nr. I la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat,

ținând cont de Avizul favorabil al Consiliului Concurenței nr. RG/17.085 din 5.12.2022 privind Schema de ajutor *de minimis* pentru sprijinirea inițiativelor culturale de accelerare a digitalizării producției și distribuției de filme asociată Planului național de redresare și reziliență al României, pilonul IV, componenta 11 — Turism și cultură, investiția 7,

având în vedere Avizul nr. RG/18.513 din 16.12.2022 al Consiliului Concurenței de îndreptare a erorii materiale cuprinse în Avizul Consiliului Concurenței nr. RG/17.085 din 5.12.2022,

luând în considerare Avizul nr. 158.685/28.12.2022 privind avizarea Schemei de ajutor *de minimis* pentru sprijinirea inițiativelor culturale de accelerare a digitalizării producției și distribuției de filme asociată Planului național de redresare și reziliență al României, pilonul IV, componenta 11 — Turism și cultură, investiția 7, emis de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene,

ținând cont de Avizul favorabil al Consiliului Concurenței nr. RG/12.851 din 11.09.2023 privind modificarea Schemei de ajutor *de minimis* pentru sprijinirea inițiativelor culturale de accelerare a digitalizării producției și distribuției de filme, asociată Planului național de redresare și reziliență al României, pilonul IV, componenta 11 — Turism și cultură, investiția 7,

având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență,

ținând cont de Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului de redresare și reziliență al României (PNRR),

ținând cont de Regulamentul nr. 1.046/2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.296/2013, (UE) nr. 1.301/2013, (UE) nr. 1.303/2013, (UE) nr. 1.304/2013, (UE) nr. 1.309/2013, (UE) nr. 1.316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 57 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Ordinul ministrului culturii nr. 2.817/2020 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Ministerului Culturii, cu modificările ulterioare,

în aplicarea dispozițiilor Ordinului ministrului culturii nr. 2.955/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Unității de Management a Proiectului, cu modificările ulterioare,

având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență,

luând în considerare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2022 privind prevenirea, verificarea și constatarea neregulilor/dublei finanțări, a neregulilor grave apărute în obținerea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile/rambursabile alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora și recuperarea creanțelor rezultate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2023,

având în vedere prevederile Acordului de finanțare nr. 39.993 din 6.04.2022 privind implementarea reformelor și/sau investițiilor finanțate prin PNRR, încheiat între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în calitate de coordonator național pentru PNRR, și Ministerul Culturii, în calitate de coordonator de reformă și investiții pentru PNRR — componentele/reformele/investițiile astfel cum sunt menționate în anexa 1 a acordului, modificat prin Actul adițional nr. 1 din 16.12.2022,

luând în considerare prevederile Ordinului ministrului culturii nr. 3.503/2022 privind constituirea structurilor de specialitate cu rol de coordonare, respectiv de unitate de implementare a reformelor/investițiilor din cadrul PNRR,

ținând cont de instrucțiunile și ordinele emise de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — Schema de ajutor *de minimis* pentru sprijinirea inițiativelor culturale de accelerare a digitalizării producției și distribuției de filme, asociată Planului național de redresare și reziliență al României, pilonul IV, componenta 11 — Turism și cultură, investiția 7, aprobată prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.515/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 20 ianuarie 2023, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Prezenta schemă intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și este valabilă până la epuizarea bugetului alocat, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2023, dată până la care vor fi semnate toate contractele de finanțare. Plata ajutorului *de minimis* se efectuează cel târziu până la data de 31 martie 2025, în limita bugetului alocat prezentei scheme.”

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Proiectele vor avea o durată maximă de 13 luni, cu începere de la data intrării în vigoare a contractului de finanțare. Perioada de implementare a activităților nu poate depăși data de 31 ianuarie 2025. Cursul RON/EUR utilizat la semnarea contractelor de finanțare va fi cursul InforEuro din luna semnării acestora.”

3. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. I), cheltuielile angajate în ultima lună de implementare a proiectului sunt, de asemenea, considerate eligibile, dacă acestea sunt plătite în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data încasării plății de la coordonatorul de reforme și investiții, aferente cererii de transfer.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Raluca Turcan

București, 21 septembrie 2023.
Nr. 3.401.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

